

[J. Oskar Andersen.]
 paa den rette Maade, kan den falde bort igen. Det drejer sig altsaa for saa vidt om en Prøveballon, og det synes jeg i denne Sammenhæng maa betragtes som et Plus. Endvidere er der jo, som det Gang paa Gang er fremhævet, det gode ved at have to Scener, at man har større Chancer for at udnytte de kunstneriske Kræfter, og navnlig er der, som det ogsaa betones i Lovforslaget, Mulighed for en stærkere Udvikling af Dramaet, idet man er klar over, at Operaen maa træde tilbage med Hensyn til Udvidelseskraav. Det har ogsaa altid været min Mening, at vi endnu ikke er opdragne herhjemme til at bære en selvstændig Opera; det kan knibe nok med at opretholde Operaen i det Omfang, vi har den; dette bør dog selvfølgelig vedblive ske. Men man skal altsaa ikke gaa til let-sindige Udvidelser af den paa det nuværende Tidspunkt.

Finansielt regner man med, at Underskuddet vil gaa ned med 479 000 Kr. Hertil maa jeg dog straks bemærke, at man ikke synes at have regnet med en Nedgang i Billetpriiserne, men en Overvejelse heraf anser jeg for ganske nødvendig, da det jo er givet, at Priiserne, ogsaa i Forhold til Priiserne andre Steder, f. Eks. i Stockholm, er alt for høje. Med Hensyn til det Underskud, som der stadig vil blive, bemærkede det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard, at han meget stærkt vilde insistere paa, at Københavns Kommune gav et Tilskud, i alt Fald maatte han som Ordfører for sit Parti bestemt hævde, at hvis der fremtidig ikke kom noget Tilskud fra Københavns Kommune, kunde man ikke vente Teatret opretholdt. Men efter de Udtalelser, der hidtil er fremkommet fra Magistraten, og efter det ærede Medlem Hr. Raadmand Andersens Ansigtstudtryk maa jeg mene, at der ikke er større Udsigt til at faa Indtægter ad denne Vej. Naar man altid fremhæver, at her er Tale om et Statsteater, og indrømmer, at Teatret har særlige Opgaver som Statsteater, synes jeg oprigtig talt, vi her skal arbejde hen til, at Statens Drift af dette Teater bliver virkelig forsvarlig.

Blandt andre Fordele ved det foreliggende Lovforslag maa jeg nævne, at det muliggør Forbedringer i det gamle Teater saasom Gulvets Omlægning og Omordning

af Varmeapparaterne og Lysanlægget, idet man tænker dertil at anvende Indtægten ved Salget af de to Ejendomme, som nu overgaar til Radiofonien. I denne Sammenhæng maa jeg ligesom ærede tidligere Talere finde det mærkeligt, at Statsradiofonien, som staar paa en sikker og solid Grund, ved Købet af disse Bygninger skal tjene paa Statens Bekostning. Jeg synes i og for sig, det vilde være ganske rimeligt, om den betalte fuld Værdi for disse to Bygninger, altsaa det samme som det kongelige Teater i sin Tid har givet for dem, da de jo er indkøbt med en Udvidelse af Teatret for Øje. Derved vilde Teatret faa et større Beløb til Forbedringer. Endelig skal jeg pege paa, at en Forbindelse mellem det kongelige Teater og Statsradiofonien selvfølgelig vil medføre en Række pekuniære Fordele for Teatret, selv om det ikke er faste Indtægter, idet Teatrets Kunstnere kan optræde for Radioens Regning, og dette mener jeg først og fremmest vanskeliggør en Konkurrence mellem de to Institutioner, der ellers vilde være at befrygte.

Mit Partis stadige Krav om økonomiske Garantier synes der at være taget Hensyn til i det foreliggende Lovforslag, men der maa selvfølgelig dog i det kommende Udvalg foretages Undersøgelse af en Række Enkeltheder, da Lovforslagets Bemærkninger og den højtærede Undervisningsministers Fremsættelsestale kun giver saare ringe Underretning om en Række ret vigtige Spørgsmaal. Det er dog ganske klart, at den højtærede Undervisningsminister har anbefalet Planen og for saa vidt staar enig med Ministeren for offentlige Arbejder.

Der er ogsaa fra andre Sider fremkommet Anbefalinger af denne Plan. Jeg kan saaledes nævne, at „Nationaltidende“ for 7. December bringer en Udtalelse af Teatrets nuværende Chef eller Direktør — hvad han nu er —, hvori han erklærer Planen for ligefrem genial. Han erklærede, at det var den bedste Plan, der overhovedet havde været fremme i alle de Aar, han havde hørt det kongelige Teaters Forhold diskutere. Han fandt det særlig udmærket, at det kongelige Teater blev Lejer og ikke Ejer, og han glædede sig over den Udnyttelse af Personalet, der vilde blive mulig. Men man forbavses over, at den Mand, der staar som Leder af det kongelige Teater,